

РЕШЕНИЕ

№ 3864

гр. София, 08.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 17.05.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13552** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ, във връзка с чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от Г. А. Б., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощниците си адв. Х. и адв. П. жалба срещу Заповед № РА-30-270/28.08.2017 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ СО, с която е наредено премахването на незаконен строеж „Остъкляване и покриване на част от тераса и изграждане на капандура към ателие № 2“, разположено на две нива, като първото ниво е на 12-ти жилищен етаж в жилищна сграда, находяща се в УПИ -I, кв. 164, м. Пробив, бул. П. С. в [населено място], с административен адрес [населено място], ж.к. „Зона Б-18, [жилищен адрес] ат.2. Претендират разноски.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед. Твърди, че незаконосъобразно заповедта е издадена и по отношение на С. Б., тъй като същия не е собственик на имота, предвид това, че на основание договор за доброволна делба, ателието, предмет на заповедта е поставено в дял на Г. Б.. Освен това в заповедта е посочено, че строежа е собственост освен на двамата жалбоподатели и на Н. Б., която към 14.06.2015 г. е починала. Посочват, че в заповедта липсват индивидуализиращи белези на адресатите на заповедта, като три имена и адрес на същите. Посочва, че не е уведомен за констативния акт, въз основа на който е издадена заповедта, поради което му е нарушено правото на защита в административното производство. Счита, че неправилно строежа е квалифициран като такъв от IV категория. Освен това намира,

че тъй като обекта представлява остъкляване и покриване на тераса, то не се изисква разрешение за строеж, предвид разпоредбата на чл. 151, ал.1, т.6 ЗУТ. Невярно е твърдението в заповедта, че е изградена капандура, такава не е била изградена. Моли за отмяна на заповедта и възобновяване на строителството.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. П., поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта.

Ответникът по жалбата директора на Дирекция „Общински строителен контрол”, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна. По същество на заповедта посочва, че е издадена от компетентен орган в предвидената за това форма, като са спазени предвидените в ЗУТ изискванията. Заповедта съдържа всички посочени в чл. 59, ал.2 АПК реквизити. Установено е, че строежа е собственост на Г. А. Б., С. А. Б. и Н. Б., но предвид това, че последната е починала, същата не е адресат на заповедта. Спазени са процесуалните правила за издаването на заповедта, като е издаден констативен акт, срещу който не е постъпило възражение, което е разгледано от органа. Моли за потвърждаване на заповедта и отхвърляне на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не се представлява и не взима становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., т.2.14, на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към Столична Община, кмета на Столична община е предоставил правомощия да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а, ал.1 ЗУТ и др.

Видно от НА за дарение на недвижим имот № 168 от 04.11.1992 г., Н. Б. е придобила собствеността върху ателие № 2, находящо се в [населено място], ж.к. „Зона Б-18, [жилищен адрес] ат.2.

Видно от удостоверение за наследници, изх. № 0739/01.07.2016 г. Н. Г. Б.-Б. е починала на 14.06.2015 г. и е оставила за наследници синовете си Г. А. Б. и С. А. Б..

На основание договор за доброволна делба на недвижими имоти, от 23.12.2016 г., сключен между Г. А. Б. и С. А. Б., двамата наследници са разделили общото недвижимо имущество. В дял на Г. А. Б. е предоставен недвижим имот, находящ се в [населено място], ж.к. „Зона Б-18, [жилищен адрес] представляващ ателие № 2.

Служители от Столична община – район „В.” извършили проверка на място на процесния строеж на 06.01.2017 г., за която е съставен констативен протокол. В протокола е посочено, че остъкляването и покритието от дървени елементи се извършвало в момента на проверката.

Служители от Столична община – район „В.” извършили повторна проверка на място на процесния строеж, за която е съставен констативен акт №1/15.03.2017 г., съставен по реда на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ от длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ от район „В.” - СО, с който с образувано административно производство по реда на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ. В констативния акт е отразено, че строежът представлява остъкляване и покриване на част от тераса и изграждане на капандура към ателие № 2“, разположено на две нива, като първото ниво е на 12-ти жилищен етаж в жилищна сграда, находяща се в УПИ -I, кв. 164, м. Пробив, бул. П. С. в [населено място]. Посочено е, че са

изградени две странични прегради от OSB плоскости, с височина от около 1,20 м. и дебелина 4 см. Покривът е от дървени елементи с покритие от битумни керемиди. Съществуващото наклонено покритие от армирано стъкло е премахнато и е изградена капандура с размери 3,50м/2,00м. Изградени са две ограждащи стени от OSB плоскости с топлоизолация и височина от 0,21 м. до 2,33 м., а покривът е от дървени елементи с покритие от битумни керемиди. Част от терасата, с размери 5,06 м./1,50м. е без покритие и остъкляване и се ползва като тераса. Не са представени строителни книжа, в това число и разрешение за строеж. Посочено е, че строежът е изграден в първите месеци на 2017 г., с цел предпазване от атмосферните влияния, най-вече течове при дъжд и снеговалеж. По стените в ателието имало видими следи от течове и влага. Строежът е приет за такъв от IV категория, тъй като е изграден в сграда IV категория. Посочено е, че строежът е собственост на Н. Б., Г. А. Б. и С. А. Б., а е изпълнен от Г. А. Б.. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 148, ал.1, вр. чл. 137, ал. 3 ЗУТ. Към констативния акт има изготвен снимков материал и схеми. В момента на проверката и съставяне на констативния акт, жалбоподателя не е присъствал. Констативният акт е връчен на жалбоподателя по реда на §4, ал.1 от ДР на ЗУТ, чрез залепване на входа на блока, в който е изграден строежа, както и на информационното табло на район „В.“, на 30.05.2017 г.

В срок не са постъпили възражения срещу изготвения констативен акт.

Със Заповед № РА-30-270/28.08.2017 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ СО, е наредено премахването на незаконен строеж „Остъкляване и покриване на част от тераса и изграждане на капандура към ателие № 2“, разположено на две нива, като първото ниво е на 12-ти жилищен етаж в жилищна сграда, находяща се в УПИ -I, кв. 164, м. Пробив, бул. П. С. в [населено място], тъй като е изграден без необходимите строителни книжа и без разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал.1 ЗУТ. На жалбоподателя е даден срок от 90 дни от влизане в сила доброволно да премахне строежа. В заповедта е отразено, че строежа е IV категория, дадено е описание на строежа. В заповедта, като адресати са посочени Г. А. Б. и С. А. Б..

Заповедта е връчена на С. А. Б., на 03.10.2017 г. Съобщението до жалбоподателя Г. А. Б. е залепено по реда на §4, ал.1, изр. 2 ДР на ЗУТ на 13.10.2017 г. на входа на блока, в който е изграден незаконния строеж, но не е представен протокол за сваляне на съобщението от таблото, както и не са представени доказателства за залепване на съобщението на таблото в общината, както и не е представен протокол за поставяне и сваляне от таблото.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието, неоспорено от страните заключение по допусната съдебно – техническа експертиза. В заключението си, вещото лице е посочило, че обекта на заповедта представлява покриване на част от открита тераса и част от наклонен покрив с дървен навес, затворен от три страни. Посочено е, че обектът е скатен покрив, който е бил от стъкло, към настоящия момент е покрит частично с OSB плоскости и битумни керемиди /шиндли/ и частично с дъсчена обшивка, без промяна на наклона. От вътре, в ателието под стъкления покрив, тавана е облицован с гипсокартон, като по този начин е елиминирано покривното осветление. Върху част от покритата тераса, на кота +37,40 м., с размери 2,25/1,50 м. и над частта от скатния покрив, която е с дъсчена обшивка, е изграден навес от дървена конструкция с покритие от хидрофобен шперплат и битумни керемиди. Навеса е с размери 2,25м./4,20 м. Страните на навеса на затворени от четирите му страни, като

само от към откритата тераса няма затваряне /стена/. От северната страна на навеса над съществуващия парапет, който е с височина 0,95 м. е изпълнен зид с височина от 1,35м от тухли итонг, от изток и юг навеса е затворен с плоскости от OSB, а от запад над съществуващия масивен парапет има зидария с височина ,035 м. и е монтиран алуминиев прозорец с размери L= 2.20м./H=1.00 м. Покривът на навеса е едноскатен с наклон към фасадната стена от запад. Водоотвеждането е с улук и водосточна тръба. Обектът представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ и същият е от IV категория строеж, съгласно чл. 137, ал.1, т.4, б. „д“ от ЗУТ. Вещото лице е посочило, че от огледа е установила, че не е налице остъкляване на балкон или лоджия, тъй като ателието няма балкон или лоджия, а име открит тераса, на кота +37,40м. Вещото лице е отразило, че тъй като строежа представлява покриване на част от открит тераса и част от наклонен покрив с дървен навес, затворен от три страни, за изпълнението му е необходимо одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение на строеж. не се изисква съгласие на останалите собственици в сградата ЕС, на основание чл. 185, ал.1 ЗУТ.

Така даденото заключение настоящия съдебен състав кредитира, като обективно, компетентно, безпристрастно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РА-30-270/28.08.2017 г., представляваща индивидуален административен акт, издадена от Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община, с която е наредено премахването на незаконен строеж „Остъкляване и покриване на част от тераса и изграждане на капандура към ателие № 2“, разположено на две нива, като първото ниво е на 12-ти жилищен етаж в жилищна сграда, находяща се в УПИ -I, кв. 164, м. Пробив, бул. П. С. в [населено място].

Жалбата срещу процесната заповед е подадена от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване. По отношение спазване срока за оспорване на заповедта, съдът е изложил мотиви в определение от 12.01.2018 г., които се поддържат и към настоящия момент, като е приел, че жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. В цитираното определение, съдът е приел, че е опорочена процедурата по § 4, ал.2 ДР на ЗУТ, тъй като в административната преписка липсват доказателства за това, че съобщението е било залепено на таблото в общината, както и не е представен протокол за сваляне от таблото, за да може да се установи датата на свалянето му и съответно датата на връчване. Неизпълнението на процедурата по връчване на съобщението по реда на §4 ДР на ЗУТ опорочава същата, поради което съдът следва да приеме, че оспорената заповед не е надлежно връчена на жалбоподателя, поради което и не е изтекъл срока за нейното оспорване. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която

преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспорената заповед е издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към СО, на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, според която норма – кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Покриването на част от открита тераса и част от наклонен покрив с дървен навес, затворен от три страни, според вещото лице е строеж от IV категория, съгласно чл. 137, ал.1, т. 4 от ЗУТ, поради което и издалия заповедта орган се счита за компетентен за издаването ѝ.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция” Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а ЗУТ, са му предоставени със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, строежът, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено строителството. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателите в производството по издаване на оспорената заповед. Проведена е процедурата по чл. 223 ЗУТ, като комисия е посетила имота, в който е изграден строежа, а констатациите от проверката са описани в констативен акт №1/15.03.2017 г. Именно този констативен акт е станал и основание за издаване на процесната заповед. Настоящият съдебен състав намира, че по делото не е доказано по несъмнен начин, че препис от констативния акт е връчен на жалбоподателя, но това по никакъв начин не се е отразило върху правото му на защита. Това е така, тъй като невръчването на констативния акт и съответно дори административния акт, не представлява съществено процесуално нарушение. Действително, разпоредбата на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ задължава административният орган да връчи съставения акт на заинтересуваните лица, както и да съобщи за издадения административен акт по реда на чл. 61 от АПК. Дори това да не бъде сторено, тези нарушения обаче не са

съществени и не могат сами по себе си да бъдат основание за отмяна на издадената заповед за премахване на незаконен строеж. Съществено е такова нарушение на административнопроизводствените правила, което поставя под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай. Неуведомяването на заинтересуваното лице за започването на административното производство, респективно за административния акт не е такова нарушение, защото то не е довело до нарушаване правото на защита на адресата на акта. Жалбоподателят е подал своевременно пред надлежния орган жалбата си против издадената заповед. Пред съда може да ангажира доказателства за защита на интересите си. Всички доказателства и възражения, които жалбоподателят е могъл да представи и изложи пред административния орган, е могъл да представи и изложи и пред съда, без по този начин да бъде злепоставен интереса му (в този смисъл Решение № 6537 от 18.05.2010 г. на ВАС, II отд. по адм. д. № 1466/2010 г.).

Не са налице основания за обявяване на нищожност на процесната заповед, тъй като с оглед изложеното по-горе горе същата е издадена от компетентен орган, в предписаната за това писмена форма. Не е налице превратно упражняване на власт, защото процесната заповед е допустима от закона, който предвижда ред за издаването ѝ. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

По делото се установява, че процесният обект представлява покриване на част от открита тераса и част от наклонен покрив с дървен навес, затворен от три страни. Установява се, че обектът е скатен покрив, който е бил от стъкло, към настоящия момент е покрит частично с OSB плоскости и битумни керемиди /шиндли/ и частично с дъсчена обшивка, без промяна на наклона. От вътре, в ателието под стъкления покрив, тавана е облицован с гипсокартон, като по този начин е елиминирано покривното осветление. Върху част от покритата тераса, на кота +37,40 м., с размери 2,25/1,50 м. и над частта от скатния покрив, която е с дъсчена обшивка, е изграден навес от дървена конструкция с покритие от хидрофобен шперплат и битумни керемиди. Навеса е с размери 2,25м./4,20 м. Страните на навеса на затворени от четирите му страни, като само от към откритата тераса няма затваряне /стена/. От северната страна на навеса над съществуващия парапет, който е с височина 0,95 м. е изпълнен зид с височина от 1,35м от тухли итонг, от изток и юг навеса е затворен с плоскости от OSB, а от запад над съществуващия масивен парапет има зидария с височина ,035 м. и е монтиран алуминиев прозорец с размери L= 2.20м./H=1.00 м. Покривът на навеса е едностранен с наклон към фасадната стена от запад. С изграждането на този дървен навес, се е стигнало до обособяване на ново помещение, тъй като е покрита, преди това откритата тераса.

Не е приложима разпоредбата на чл. 151, ал.1, т.6 ЗУТ, съгласно която не се изисква разрешение за строеж за остъкляване на балкони и лоджии, тъй като съгласно заключението на вещото лице не е налице остъкляване на балкон или лоджия, тъй като ателието няма балкон или лоджия, а има открита тераса, на кота +37,40 м. Именно терасата е покрита с изграждането на дървен навес, затворен от трите страни, а в предната част са поставени прозорци. Съгласно заключението по СТЕ, което съдът

приема като компетентно и безпристрастно дадено, така описания по-горе обект, представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, за изграждането на който са необходими строителни книжа в това число одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж. Легално определение на понятието строеж се съдържа в § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, според който „Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. От заключението по допуснатата и изслушана по делото съдебно техническа експертиза, неоспорена от страните се установява, че процесният обект, покриване на част от открита тераса и част от наклонен покрив с дървен навес, затворен от три страни и представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, като същия е резултат от извършени строително-монтажни работи по смисъла на §5, т.40 от ДР на ЗУТ. В чл. 137 ЗУТ е предвидено, че строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на ЗУТ. А в чл. 148 ЗУТ е предвидено, че строежите могат да се извършват само ако са разрешение. Т.е., за да бъде изпълнено посочено покриване на част от открита тераса с изграждане на дървен навес, затворен от три страна, е необходимо да бъде издадено разрешение за строеж, като тъй като характера на строежа е такъв, не е необходимо съгласие на всички съсобственици в сградата етажна собственост. Както бе посочено по-горе, съществуват изключения от задължението за наличие на разрешение за строеж, предвидено в чл. 151 ЗУТ, но съдът намира, с оглед заключението на вещото лице, че процесния строеж не попада в нито една от възможните хипотези. Доколкото, в заключението си вещото лице посочва, че обекта представлява строеж от IV категория, то съдът го възприема като безпристрастно и компетентно и приема, че процесния обект е строеж по смисъла на § 5, т.38 ДР на ЗУТ, който е изпълнен без строителни книжа и инвестиционни проекти, което представлява нарушение на ЗУТ и следва да бъде санкционирано от компетентния орган, чрез издаване на заповед за премахване.

В случая строежът не е търпим, а както бе посочено по-горе не е и законосъобразен, поради което на основание чл. 225, ал.1 ЗУТ подлежи на премахване.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че със заповедта е разпоредено, както на него, така и на С. А. Б. да премахнат незаконно изграждения от тях строеж, а към датата на издаване на заповедта, единствен собственик на имота е Г. А. Б.. По делото се установява, че двете посочени лица - Г. А. Б., С. А. Б. са наследници са собственика на имота, в който е извършен незаконния строеж - Н. Б.. Към периода, за който се установява, че строежа е изпълнен и към датата на извършване на първата проверка на място – 06.01.2017 г., за която е съставен констативен протокол, единствен собственик на имота, а и извършител на строежа е само жалбоподателя Г. А. Б., което се установява от представен по делото, нотариално заверен договор за доброволна делба от 23.12.2016 г. С цитирания договор, в дял на Г. А. Б., е поставен именно процесния имот, представляващ ателие № 2, намиращо се в [жилищен адрес] на ет.12, ж.к. „Зона Б-18, [населено място].

Поради това, съдът намира, че към датата на извършване на проверката, на изготвяне

на констативния акт и съответно издаване на заповедта, единствен собственик на имота, в който е извършен строежа, е Г. А. Б. и е следвало заповедта да бъде издадена по отношение единствено на него. В този смисъл доколкото не са налице други нарушения на закона, водещи до отмяна на заповедта, административният акт следва да бъде отменен в частта, с която е разпоредено на С. А. Б. да премахне незаконно изградения строеж. По отношение обаче на жалбоподателя, не са налице отменителни основания.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски в размер на половината от направените такива, а именно в размер на 305,00 лв.

На ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение. За определяне размер на юрисконсултското възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 78, ал.8 ГПК /И.. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, както и с оглед отхвърлената част на жалбата, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 50,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № РА-30-270/28.08.2017 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ СО, с която е наредено премахването на незаконен строеж „Остъкляване и покриване на част от тераса и изграждане на капандура към ателие № 2“, разположено на две нива, като първото ниво е на 12-ти жилищен етаж в жилищна сграда, находяща се в УПИ -I, кв. 164, м. Пробив, бул. П. С. в [населено място], **В ЧАСТТА** по отношение на С. А. Б., с ЕГН [ЕГН].

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Г. А. Б., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. А. Б., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 305,00 лв. направени по делото разноски, съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА Г. А. Б., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община сумата от 50,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: